

nemôže byť pripísaná. Ak však EEA nepoužila ďalšie hodnotenie čiastkových kritérií, malo to viesť priamo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, pretože skutočnosť, že „nie je jasné“, aký druh kritérií bol zvolený, je súčasťou povinnosti odôvodnenia.

3. Pokiaľ ide o environmentálnu politiku, odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa nesprávne domnieval, že kritérium na uzavretie zmluvy, ktoré bolo naformulované tak všeobecne, bolo splnené samotným predložením osvedčenia, ktoré je len jedným zo spôsobov predloženia dôkazov. Všeobecný súd tiež nesprávne nezohľadnil skutočnosť, že environmentálna politika môže byť skúmaná len v rámci výberovej fázy.
4. Všeobecný súd nekonštatoval, že EEA porušila článok 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia a článok 149 ods. 2 vykonávacích pravidiel tým, že nepredložila úplnú hodnotiacu správu uchádzačom, ktorí o ňu požiadali na účely posúdenia dôvodov odmietnutia ich ponúk.
5. Navyše odôvodnenie Všeobecného súdu, okrem toho, že je nesprávne, je nielen v rozpore so všeobecnou a existujúcou povinnosťou odôvodnenia, ale aj s Lisabonskou zmluvou, na základe ktorej má Charta základných práv EÚ, konkrétne článok 41, rovnakú právnu silu ako Zmluva.
6. Napokon odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok nielen dostatočne neodôvodňuje zamietnutie jednotlivých žalobných dôvodov týkajúcich sa zjavne nesprávneho posúdenia, ale dokonca ich jednotlivito neskúma.

(¹) Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74).

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Európska komisia/ Helénska republika

(Vec C-466/10)

(2010/C 317/44)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Patakia a D. Kukovec)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Helénska republika si tým, že použila rokovacie konanie bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania týkajúceho sa správy nebezpečného zdravotného odpadu infekčnej povahy, ktorý pochádza z nemocničných zariadení patriacich pod 1. D.Y.P.E. (regionálna zdravotná správa) Atiky, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 smernice 2004/18/ES, keďže nie sú splnené podmienky nijakej z výnimiek upravených v článku 31 smernice a osobitne podmienky článku 31 ods. 1 písm. c), ktoré odôvodňujú odchýlku od všeobecného pravidla a použitie výnimočného konania upraveného v dotknutom článku,
- zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. V nadväznosti na sťažnosť, ktorá jej bola zaslaná, Európska komisia preskúmala výzvu komisie na dodávky zdravotníckeho materiálu na účasť na zadávacom konaní rokovacím konaním bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania týkajúceho sa správy nebezpečného zdravotného odpadu infekčnej povahy, ktorý pochádza z nemocničných zariadení patriacich pod 1. D.Y.P.E. (regionálna zdravotná správa) Atiky.
2. Komisia pripomína, že uverejnenie oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania obsahujúceho definované a jasné podmienky je povinné ako všeobecné pravidlo a že rokovacie konanie bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania je možné iba výnimočne v definovaných prípadoch, ktoré sú upravené v článkoch 30 a 31 smernice 2004/18/ES a ktoré musia byť vykladané zúžujúco, pričom dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti, že výnimočné okolnosti odôvodňujúce odchýlku skutočne existujú, zaražuje toho, ktorý sa dovoľáva dotknutých ustanovení.
3. Komisia sa v tejto súvislosti domnieva, že z dotknutej výzvy vyplýva, hoci verejný obstarávateľ poukázal na výnimočné konanie upravené v článku 31 ods. 1 písm. c) smernice 2004/18/ES, ktoré nepreukázal, že podmienky upravené dotknutým ustanovením boli splnené a odôvodňovali použitie tohto konania.
4. Komisia sa domnieva, že použitím rokovacieho konania bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania si verejný obstarávateľ nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 28 smernice, keďže podmienky nijakej z výnimiek upravených v článku 31 smernice nie sú splnené a osobitne podmienky článku 31 ods. 1 písm. c), ktoré odôvodňujú odchýlku od všeobecného pravidla a použitie výnimočného konania upraveného v dotknutom článku.